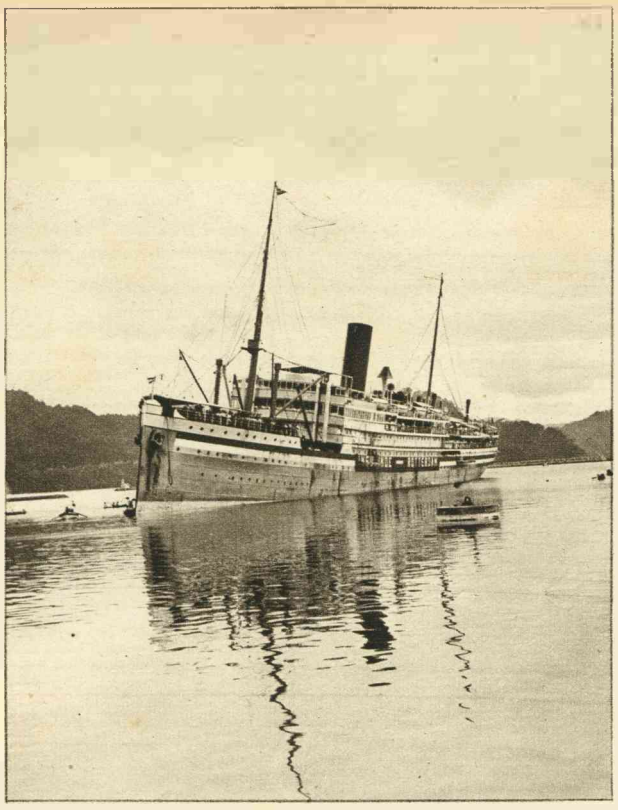

DE AANKOMST VAN DEN NIEUWEN GOUVERNEUR-GENERAAL IN NEDERLANDSCH-INDIË

De „Insulinde" in de kom van de Emmahaven te Padang. De boot helt sterk naar een kant over, hetgeen duidelijk te zien is en veroorzaakt wordt doordat alle passagiers zich aan een zijde bevinden.

een rooden schijn te hullen, waardoor het zwart bleef domineeren. Om de geurende rozenperken slingerden zich guirlandes van gloeilampjes, roode, violette, groene, blauwe, gele, grillig dooreen; zóó waren ook de guirlandes van electrisch verlichte lampions tusschen de hooge boomen en zuilen van het peristyle van het hotel.

De najade van albast, rustend op een rots in het midden van een kleinen vijver, wierp uit haar kruik een regenboog-kleurig water, dat zoo rood als bloed neerplofte in den vijver, die met zijn golvende en opspattende water, een meertje van robijnen geleek dat door de maan verlicht werd.

En verderop was het trianon, omgeven door een muur van geurende rozen, waar in Napolitaansche muzikanten op hun mandolines liefdesliedjes en dansen speelden.

Achter het hooge geboomte stond tegen den met twinkelende sterren bezaaiden nachthemel de Vesuvius, waaruit, in rossigen gloed van het onderaardsche vuur, de rook omhoog pluimde.

Een groot gezelschap was in den tuin bijeen. Rijke Amerikanen Engelschen, Franschen, Russen. Duitschers, Hollanders en avonturiers van onbekende nationaliteit.

De dames waren gekleed als prinsessen uit den rococo- en riddertijd, de heeren in evening-dress, domino, of Pierrot-kleedij.

Men danste op den rhythmus der muziek of zat aan tafeltjes, apart verlicht door electrische lampjes met rooden kap.

De „feature" van het feest was een Pierrette met 'n Moorsch Koning, een prachtigen kerel met bruin gelaat en donkere oogen. Zijn kostuum was schitterend en kostbaar. Zijn tulband was met kleine paarlen gegarneerd, en in het midden versierd met een aigrette, waarin de kleine edelsteenen bij de minste beweging van zijn hoofd schitterden in het fantastische licht.

Zijn lang lichaam was gehuld in een zijden bournous en aan zijn purpere rijlaarzen droeg hij gouden sporen.

In het register van het hotel stond hij ingeschreven als Prince de Monnaie. Hij was „the great attraction" van de vreemdelingen. Die eer had hij zich ten eerste door zijn uiterlijk verworven en ten tweede door zijn aankomst te Napels per aëroplane.

Voor de heeren was hij een tip-top sportman en voor de dames een aangenaam causeur, een charmant danser, en een exquisite sisibeo.

En toch werd hij door het élite gezelschap beschouwd als een avonturier, waarmede men niet al te intiem kon worden.

Zijn Pierrette was de dochter van een Hollandschen bankier, een onbeduidend, maar knap meisje, dat blij was dat zij in de kringen der reizende high-life was toegelaten en dat zich uit schaamte voor haar burgerlijken Hollandschen naam, Vicomtesse Belmonte du Cour liet noemen. Een paar Duitsche snobs, wien zij geen „chance pour une jolie aventure d'amour" had gegeven, hadden werkelijk een onderzoek ingesteld naar haar naam en het bleek dat zij Marie de Hoop heette, en de dochter was van een klein bankier te Amsterdam, die zich met gewaagde speculaties een grooten rijkdom verworven had. Zij werd nu, door haar tante gechaperonneerd, in de mondaine steden van Europa gelanceerd, om op deze wijze een huwelijk te sluiten met een verarmden graaf of baron.

Het meisje werd geduld, omdat zij aangenaam in den omgang was en een zekere originaliteit aan den dag legde, die zoo nu en dan haar eenigszins in opspraak bracht.

DE NIEUWE GOUVERNEUR-GENERAAL IN NED.-INDIË.

De eerepoort, door de Staatsspoorweg-Mij. te Padang opgericht ter eere van den nieuwen landvoogd. Op den achtergrond 't Station S.S. De foto werd genomen op 't oogenblik, dat de G.-G. in aantocht is.

DE NIEUWE GOUVERNEUR-GENERAAL IN NED.-INDIË.

Z. Exc. de G.-G. verlaat langs de statietrap de „Insulinde" bij aankomst te Padang. De kapitein der Insulinde staat onderaan de trap. De Resident van Padang begeleidt de echtgenoote van den G.-G. (met ruiker) op de trap.

Men vergaf haar veel, maar dat zij met den charmanten Prince de Monnaie zóó in het openbaar durfde flirten en hem geen tijd liet om zich met de overige dames te bemoeien, wekte de algemeene verontwaardiging op en men besloot uit wraak haar te isoleeren.

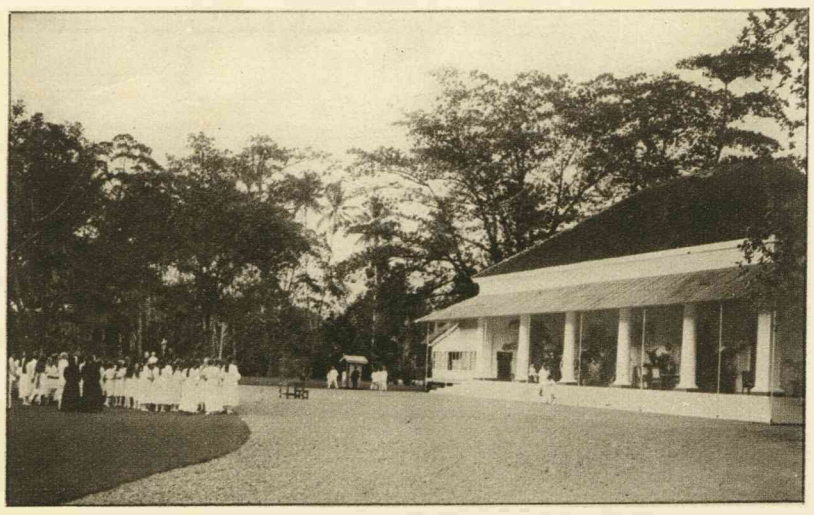
Haar tante, die door haar zwager verantwoordelijk was gesteld voor het resultaat der uitstapjes van zijn dochter, vond de flirtation met den „Prince" wel interessant en glansde van genoegen, als zij van hem zoo nu en dan een glimlach mocht opvangen. Toch vreesde zij dat hij niet de lang gezochte schoonzoon voor haar zwager zou zijn. Wel moest hij zeer rijk wezen, wel was hij een man van de wereld, maar omtrent zijn afkomst en de wijze waarop hij zijn rijkdom verkregen had, was niets bekend. De „on dit's", die men daarover hoorde waren nu juist voor haar niet erg geruststellend. Haar nichtje had zij al eens gepolst hoe zij over den „Prince" dacht doch deze wist steeds op een heel handige manier haar vragen te ontwijken en ten einde raad had zij aan haar zwager een brief geschreven, waarin zij een nauwkeurig verslag gaf van de „flirtation" van zijn dochter met den geheimzinnigen „Prince", toegelicht met al de geruchten, die omtrent den adspirant-schoonzoon in omloop waren.

De „Prince" en zijn Pierrette waren in een afgelegen priëel gaan zitten, totwaar het gejubel en gezang van het volk, dat langs het strand in carnavalsstemming rondliep, doordrong. Wanneer het even verzwakte, hoorde men heel ver weg de muziek uit het trianon.

De „Prince" was somber gestemd. Zij vlijde zich dicht tegen hem aan en haar blauwe oogen blikten schalks in de zijne.

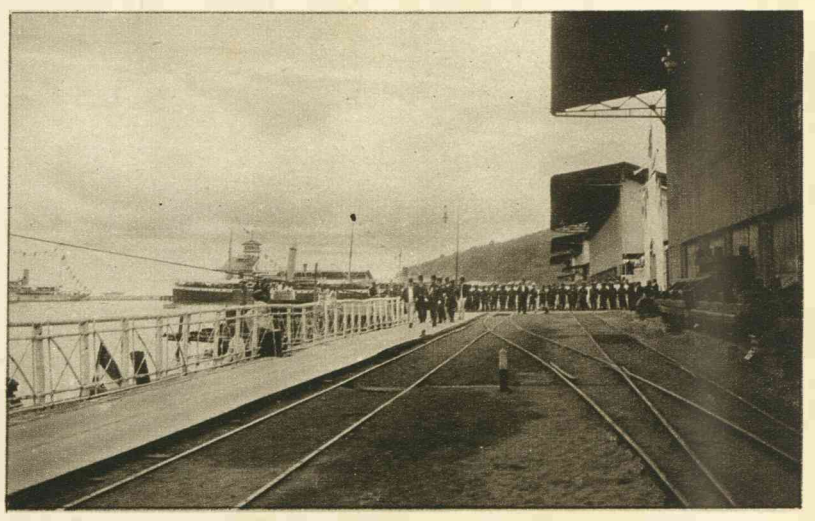
„Als ik met jou alleen ben, dan gevoel ik me veilig.. Wat ben jij toch een heerlijk blond kind . . . Jij hoort niet onder die menschen. Je bent zoo iets aparts. . . .

(Wordt vervolgd).

DE NIEUWE GOUVERNEUR-GENERAAL IN NED.-INDIË.

Het huis van den Resident van Padang. Vóór 't huis staan circa 2000 schoolkinderen opgesteld om voor den nieuwen G.-G. eenige volksliederen te zingen.

DE NIEUWE GOUVERNEUR-GENERAAL IN NED.-INDIË.

De nieuwe landvoogd (X) verlaat 19 Maart omstreeks 12 uur Emmahaven. Op den achtergrond een eerewacht van soldaten. De in de haven liggende booten zijn met vlaggen getooid.